

प्रवेश सं० _____ १४४०७

विषयः _____

क्रम सं० _____

सं० अ० ना० व०

नाम _____ (११ अक्षरकालम्)

ग्रन्थकार _____

पत्र सं० _____ ५-५७

श्लोक सं० _____

अक्षर सं० (पंक्तौ) _____ २३

पंक्ति सं० (पृष्ठे) _____ १०

आकारः १०४ x ४७

लिपिः _____

आधारः _____

वि० विवरणम् _____

पी० एस० यू० पो० --- ७७ एस० सी० डी० --- १६५१ --- ५० ०००

001176

कृ. य. लं. हिता

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

cat.
18-30.
vol. I.

{ पु. सं. २६ }
{ क. सं. २६ }

नवनी पून संग्रहे

कद्रभाष्यम्

सायनाचार्य-कृतम्

सं. भ. मा. सं. १४४०७

Acc. १४४०७.

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगणेशाय नमः ॥ रुद्राणां व्याख्या नं वक्ष्यामि ॥ यज्जपे मोक्षाय सा लोका व्याधिनाशः प्रयोजनं ॥
 तत्र ज्ञावा लोप नियतं ॥ अधर्मे नं ब्रह्मचारिणोऽप्युच्यते ॥ किं जप्येनेवा तल्लो ब्रह्मीति ॥ सहो वाचयाद्ब्रह्म ॥
 शतरुद्रिद्येणे सा ता निहवा अमृतस्य नाम ध्याया निरुते हवा अमृतो भवतीति ॥ आह शांता तातपः ॥ स्तो
 वं कृत्वा अरु दारां श्रम लोभुरापीत्वा ब्रह्म हत्या च कृत्वा ॥ भस्मश्च न्ना भस्मयया सनस्यो रुद्रा ध्यायी मु
 च्यते सर्व पापे रिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ सुराणः सर्वा हारी च रुद्र जापी जले स्थितः ॥ सहस्रशीर्षा जापी च मुच्य
 ते सर्व किं चिदपि ॥ सर्व पाप हरा ॥ येष कदे का दशिनी तथा ॥ यमः ॥ वेदमेक गुणं जप्त्वा तद् जैव विशुध्य
 ति ॥ ईकादशिनो होतु नरुद्रान् मन्त्रं जप्त्वा मुच्यते सर्व पातके रिति ॥ सर्व वेद पवित्राणि वक्ष्यामीत्या
 रम्भाह ॥ वशिष्ठः ॥ शतरुद्रा यथा यशिरस्थि मुयं महाव्रतानीति ॥ शंखः ॥ सुवर्णस्तेयो रुद्रा ध्यायी मु
 च्यते सर्व पातके ॥ मन्त्रे गिरमो ॥ एकादश गुणान्या पिरु दाना ॥ दत्तकर्म ॥ विदुः ॥ महापापे रपि स्म
 र्णमुच्यते नात्र मंशयः ॥ वायुप्रोक्तः ॥ यश्च रुद्रा जपे न्निसंधायमानो महेश्वरं ॥ यश्च सागर पयं तां स

शैलवनकाननो ॥ दध्म द्या लोचन संयुक्तः ॥ भूमि मोषा धिसंयुतां ॥ तस्मादप्यधिकं तस्य सकृदुद्रजपा इ
 वेत् ॥ समस्त तावदुत्तरं ज्ययस्तु रुद्रान् जपेत्सदा ॥ अनेनैव स देहेन रुद्रः संजायते ध्रुवं ॥ जपेनानेन वि
 प्रेन्द्रपाशान्ये द्विजातयः ॥ हित्वैव सकलं पापं गताः क्षिप्रपुरं पुरा ॥ अहं परमेशस्य सामीप्यं लब्ध
 वान्महा ॥ यस्तु रुद्रः पश्चात् प्रजापत्न मिमन्यतो उद्गारेत्य रुद्रान् जपेत्संस्मरेत् ॥ इत्यग्निसंयुक्तः क
 ल्यः ॥ एकं शतं यजुः शारवास्तासु सर्वा सुपद्यते ॥ जाना चास्य विनिमोगः ॥ ईशानयज्ञे चापत्तं वोना
 मा म्नातः ॥ अत्र रुद्रान् जपेत्प्रथमो तमाविति ॥ श्री ॥ यस्य निश्चितं वेदाया वेदेभ्यो विलं जगत
 निर्भमेत महं वेदे विद्यातीर्थं महेश्वरं ॥ इष्टका चितयः सर्वाश्चतुर्थे हि स मापिताः ॥ रुद्रा ध्यायेत्पंचमेतु चि
 त्यग्नो होम इत्युच्यते ॥ २॥ कर्म प्रकरणे पाहात्कर्म गत्वमितीष्यते ॥ ज्ञानं हेतुल मप्यस्य सर्वोपनिषदी
 रितम् ॥ ३॥ किं जप्येनामृतलं लो ब्रह्मीत्युक्तं मुनिर्जगौ ॥ शतरुद्राय केनेति जाबाला आपनंति हि ॥ ४॥
 स्मृत्या गमपुराणे ध्रुव द्वा ध्याय प्रशंसनम् ॥ यद्वस्तु तद्विस्तरेण रुद्रकल्पः ॥ अध्यास्यते ॥ ५॥ इह क

मंगितायादकं च गतिता ब्राह्मणेन तां बोधुं शब्दार्थमात्रस्य विवृतिः क्रियते स्फुटा ॥ ६ ॥ कल्पः ॥ शत
 रुद्रीयं जुहोति जेति लयवाग्वा योगवी धुक शब्दाग्वा वा जेति लेगी वी धुक सक्तु भिर्वा कुशयवसर्पिषा
 जाक्षीरेण मगी क्षीरेण वा र्क पणै नो द ॥ ७ ॥ पुनरुत्तरस्य पसस्य उत्तरापरस्य स्त्रोत्तास्य यमात् स्या यि
 कस्य मितुपरिचारां वा नमस्तु इमं न्यव इत्येता ननु वा कान् स्त्रे अं वि भज्या पिवा प्रथमा दुपकस्य नमस्त
 सभ्य इति जानुदने धारयमात्तोरय कारि भज्ये तु पकस्य नमः स्या यु धायेति नाभिदने शेषेण प्रागव
 ताने म आरभ्य आस्य दने कुत्तामहस्या णि सहस्रश इति दशाय दान् कुत्ता न्तराहान् जुहोति नमो
 देभ्यो ये यथि व्यामिति जानुदने धारयमात्तोनमो देभ्यो ये त रिस इति नाभिदने धारयमात्तोनमो
 रु देभ्यो ये दिवी स्यास्य दने कुत्तामहस्य कुत्ते तानि वयजमानं वा न्यधित्वा एतानि वप्रत्यवो हानि परीतान्
 कुत्तासं चरे पश्नतामर्क परा मुदस्य तियं द्विष्यात्ते स्य सं चर इति ॥ तत्र प्रथमा तु वा के प्रथमा मन्त्रमाह
 नमस्त इत्यादि ॥ हे रुद्र ते मन्यवो लदीयामन्युः को पस्ते नमोस्तु ॥ समन्युरसं देरि ध्रुव प्रसक्तोस्तु ॥

नत्वस्मात् ॥ उतो अपिते इषवो नमः ॥ लदीयाद्यवाणाय नमोस्तु तया ते धन्येन त्वदीयाय धनुषे नमो
 स्तु उत अपि च ते वाङ्मना दीयाभ्यां धनुर्वा णोपेताभ्यां हस्ताभ्यां नमोस्तु ॥ एतत्सर्वं वैरित्येव प्रव
 र्त्ततां ननु मदीयमि प्रायः ॥ १॥ अथ द्वितीया मन्त्रमाह ॥ यात इषु रिसादि हि रुद्र ॥ त्वदीया ये यामिभ्युः
 शिवतमा शोत तमा बभूव तया त्वदीयं यदनुः शोत तम बभूव ॥ याच शरया तवेष्टुधीः तया शोतया
 इष्टा ते न च शोते न धनुषा तया च शोत या शरया नो ऽस्मान् रुद्र उय सुखय ॥ भक्त्युपकृत्य भावस्तेषां
 शोत त्वं ॥ २॥ अथ तृतीया माह ॥ याते रुद्र शिवा तनूरे धीरेत्यादि ॥ द्विहिरुद्रस्य तनू तथा चोपरि शदा
 न्नायते ॥ रुद्रो वा शययदग्निस्तस्यैते तनुवो घोरा न्या शिवा न्येति ॥ हिंसका घोरा ॥ अनुनादिका शि
 वा ॥ हे रुद्र ते न वया तनूः शिवा अस्मात्स्व नुग्मह करी ॥ अत एव घोरा हिंसिका न भवति ॥ अघोरत्वं
 भवत्येषा क्रियते ॥ अपापका शिनी ॥ पापे हिंसा रूपमनिष्टं काशयतीति पापका शिनी तादृशी न भ
 वतीत्यपापका शिनी ॥ गौरी कैलासे स्थितान्नित्यं प्राणिभ्यो यः सुखं तनोति स गिरिशतः तत्सं बोध

नहेगिरिशं त। तथा हि ६ दशं तमया अतिशयेन मुखका विष्णु तया तनुवा अभिचाकरी हि ॥
 मामभिलक्ष्य प्रकाशं कुरु। तादृशी वदीयांतनुं प्रकाशमासुखिनं कुर्वित्यर्थः ॥ ३॥ चतुर्थमाह।
 यामिष्टुगिरिशं तेसादि। हे गिरिशं त। यामिष्टुवाणं अस्ति वेवोरमुष्टुहस्ते विभाषी कैलासावयं
 नायते पालयतीति गिरिशः ॥ तथा विधेहि कुरु तां हस्तिधृता मिष्टुशिवामस्मात्सुत्रां न कुरु। पुरुषम
 स्मदीयं मनुष्यं जगत्तनुष्वप्यतिरिक्तमपि जगमेव गवादिकं माहिंसीः ॥ ४॥ अथ पंचमीमाह। क्षी
 वेन वचसेसादि। गिरिकैलासे शतेनिद्रातीति गिरिशः ॥ हे गिरिश। त्वामष्टप्रातुः शिवेन भगले
 न स्तुतिरूपेण वचसावदाममि। वयं प्रार्थयामहे। यथा येन प्रकारेण नोऽस्मदीयं सर्वमित्जगत्
 सर्वमपि मनुष्यपुष्पादिकं जगमजातं मुमना असत्। सोमनस्यापते भवति तद्याकुरु ॥ ५॥ अ
 थ षष्ठीमाह। अथ वोचदित्यादि। योरुद्रो अधिवक्ताधिको यामत्येवं सर्वेषामनेन मां प्रतिवक्तुं क्ष
 मः। ततोऽस्मात्तिसमसर्वाधिक्यं तदानीमेवास्तीति। अतस्तादृशोक्तः। अथ वोचत्। मां सर्वाधि

३

कंबदतुको दृशोऽधिवक्ता प्रथमः। देवानां मध्ये मुखः। दैव्यः सर्वान् देवान् हति देवान् पालयितुं स
 म इत्यर्थः। प्रियं कुरु। एतस्य ध्यानमात्रेण सर्वयोगोपशमनादयं। ६ विकित्सकः। किं कुर्वन्। अहीनस
 र्वान् सपथ्याद्यादीन् सर्वान् पिशुनान् विनाशयन्। सर्वान् पिशुनान् जंभयन् विनाशयन् ॥ ६॥ स
 मप्रमीमाह। असौ यस्तस्मात् इत्यादि। योरुद्रः असौ मंडलस्थादित्यरूपः सवेतामः। उदयकाले तत्तत्कः।
 अरुणः उदयादूर्ध्वमीषदत्तः। उत्तमपिचबभ्रुः ततोऽध्वं विंगलः। एवमन्येपि वराणां सत्कालं त
 गता उन्नेयाः। सुमंगलः। नानावर्णः सतदा तदोद्यकारादि निवर्तनादत्यंतमंगलः। ये चान्ये राशि
 रूपास्तु दाः। इमां भितः। अस्याभ्रमेः परितः दिसु स्थिताः। प्राच्यादिष्ववस्थिताः। ये च महेश्वराः। अति
 कसहस्रमांख्याकाः। एषामादित्यत इति रूपेण सर्वेषां रूपाणां हेतुः। क्रोधसदृशतीक्ष्णत्वं। ईम
 ह। अवेमहे। भक्तिमत्स्कारादिना निवारय ॥ ७॥ अष्टमीमाह। असौ यो वसर्पतीत्यादि। यो
 रद्रो नीलग्रीवः कालकूटधारेण नीलवर्णाग्नीपायस्यासौ नीलमीका। मयविलोहितः

विशेषणलोहितवर्णः सन् असौ मंडलवर्त्तनस्तथा अवसर्पति । उदयास्तमयं संपादयितुं प्रवर्त्तते । तस्मै
 चतुर्दशमं मंडलवर्त्तनं स्वरूपधारणो प्रयोजनमुच्यते । उतैने गोपाः वेदसंस्काररहिताः गोपालाः अवि
 एने मंडलवर्त्तनमादि सत्पुरुष इमं दृशन् पश्यति । उदहार्यः उदकानां ह्यविशेषा यो धितो पितृन्मदरा
 न्पश्यति । उतापि च मंडलवर्त्तनमादि सत्पुरुषं विश्रामभूतानि गोमहिषादयः सर्वे पित्राणि नः
 पश्यति । सर्वे मां दर्शनार्थमेव हि तस्मादिसंस्कर्त्ति धारणां केलीं दिवर्त्तनमादि सत्पुरुषं सर्वात्म्यं व
 वेदशास्त्राभिहारे यदृश्यते । तात्पेसादृशो रुद्रो दृष्टः सन्नोत्तमान्महद्युतुस्त्विनः करोतु इत्यर्थः
 ॥ ८ ॥ नवमी माह । नमो अस्तित्यादि । यः पूर्वोक्तरीत्यानीलग्रीवः सर्वे वेदसंस्कर्त्ति धारणो नमदस्माकः पु
 नः पञ्जन्यसंस्कर्त्ति धारणो नमीहान्मेचको दृष्टिकर्त्तव्यः । तादृशाय रुद्राय नमोस्तु । अथापि च ये एक
 चित् । अस्मत्तु इत्यमवानो न्त्यरूपाः प्राणिनः तभ्यः सर्वेभ्यो दंनमाकर्त्तुं नमस्तोमि ॥ ९ ॥ दशमी मा
 ह । प्रभुं चैवादि । हे भगवो भगवन् पूजायन्तु रुद्रं धन्यं नः स्वदीयस्य धनुषः उभयोरार्ति योः को द्योः

४

अवस्थितां ज्ञां मोवं प्रभुं च अवरोपय । याश्च ते हस्त इष्यो वर्त्तते तां अपि अवरोपय परित्यज ॥ १० ॥
 एकादशी माह । अवर्त्तयेत्यादि । इन्द्ररूपेण सहस्रसंख्यां नि अस्मां शिष्यासौ सहस्राक्षः शतसंख्या
 का इषु धयो गोरास्थापनकोशाय स्यासौ शतैश्चुधिः तादृशं हेतुं इधनुरवतल्य अवरोपितज्पाकं क
 लाशं ल्यानां मुखे इषु गतलोहानां मन्त्राणि निशीर्य इषु धिषु न्यभावेन शीघ्रां निरुत्वा तस्माक
 मभिमुख्यमानाः अनुमदयुक्तः शिष्यः शतो भव ॥ ११ ॥ द्वादशी माह । विज्येधनुरित्यादि । कपर्दी ज्ञा ज
 टः सोस्यास्तीति कपर्दी रुद्रः तस्य धनुर्विज्ये विगतज्पाकमस्तु । उत अपि च वाणा अस्मिन् निषंती
 ति वाणा वा निषुधिः सच विंशत्यास्तु इषु गता तां शल्यानां तादुदरेणो पितृवेन बहिराविर्भूतशल्प
 गोस्तु । अस्मत्तु इत्येषो वाणा इषु घोत्रसिन्ना अने शान् । वेदुमममर्था भवेदुि अस्मत्तु इत्यनेयं
 छिः वाणाधार आभुः अस्तु इषु धनुरस्तु कुडा निखातशंका वा मज्जितत्वेन वाणान्धारयितुमेव
 प्रभवतु ननु वाणा कर्षणयोग्य इत्यर्थः । अथवा निषंगच्छिः स्वङ्गकोशः सोपि पूर्ववत् कश्चिदा

भुः वषभः स एव बभ्रुः रलयोर्मेदाभावः तस्मिन्देशे तिष्ठतीति वस्तुतः सच विद्वेषिणो विभुः
 तीति व्याधी तथा विधायनमोस्तु यश्चान्ताना पालकोरु इत्तस्मै नमोस्तु। पंचमं यजुराह। इदिकेशा
 येति नीला बलकम् पुद्गाय पलितहरिताय उपवीतिने मंगलार्थं यज्ञोपवीतधारिणेरुद्राय न
 मोस्तु। पुष्टानां परिपूर्ण गुणानां पुरुषाणां पतये स्वा मिनो नमोस्तु। षष्ठं यजुराह। भवस्येति। भवः सं
 सारस्तस्य हेति रायुधे संसारश्चेत्तरे प्रायनमोस्तु। जगत्तं यः पालकोरु इत्तस्मै नमोस्तु। सप्तमं यजुरा
 ह। इदयेति। आतनेन विस्तारितेन धनुषा अवतिरसतीति आतनाधी तस्मै रुद्राय नमोस्तु। सत्रा
 णायः पालकोरु इत्तस्मै नमोस्तु। अष्टमं यजुराह। स्रतायेति। स्रतः सारथिः अहं त्यो वै रिभिर्हंतु
 मशक्नुः। तादृशाय रुद्राय नमोस्तु। यो वनानां पालकस्तस्मै रुद्राय नमोस्तु। नवमं यजुराह। रोहि
 तायेति। रोहितो लोहितवर्णः स्यपतिः प्रभुस्तस्मै नमोस्तु। दशमं यजुराह। दशमं यजुराह। दशमं यजुराह।
 जसभायां मंत्रां जसभायां मंत्रां जसभायां मंत्रां जसभायां मंत्रां जसभायां मंत्रां जसभायां मंत्रां जसभायां मंत्रां

द्रायनमोस्तु। वनगताः गुह्यादयः कुशास्तेषां पालकाय नमोस्तु॥ एकादशं यजुराह। भुवंतय इति॥
 भुवंतनोतीति भुवंतिः तस्मै वरिवोधनं तस्य कर्त्ता वरिविष्कृतं। स एव वारिविष्कृतं। तस्मै रुद्राय नमो
 स्तु। ओषधीनां गन्धार्याणां पालकाय नमोस्तु। द्वादशं यजुराह। उच्चैर्घोषायेति। युद्धकाले उच्चैर्घोषो
 ध्वनिर्व्यस्योऽउच्चैर्घोषः आकंदयन् वैरिणां यो दधित तस्मै रुद्राय नमोस्तु। पत्नीनां पादु
 यारिणो योधाः पतिशब्दवाच्याः। तेषां पालकाय नमोस्तु। त्रयोदशं यजुराह। रुक्मवीतायेति। रुक्म
 सैन्यवीतं वोष्टं येनासौ रुक्मवीतः पलायमानानां परकीयसैन्यानां एष्टं तो गच्छन् धावन् तस्मै नमो
 स्तु। सखिनः सखिकाः शरसागतास्तेषां पालकाय नमोस्तु॥ इति सायनाचार्यविरचिते रुद्रभाष्ये द्विती
 योऽनुवाकः॥ २॥ द्वितीयेऽनुवाके उभयतो नमस्काराणि कानि विध्यजं ष्युक्तानि। अथापराणि तथा वि
 धान्यवहनीयेऽस्य पृथग्विनिहा दशयजं ष्याह। नमः सहमानायेति। तत्र प्रथमं यजुः सहमानाविरो
 धिनोऽभिभवन् नितरो धिनो विध्यतीति निव्याधी। तादृशाय रुद्राय नमः। आसमेता द्विध्यंतीति आ

व्याधिः। शराः सेनास्तासां पालकायनमः। द्वितीयं यजुः ककुभायेति। ककुत्सदृशाय प्रधानभूतवैस्यः
 निषंगीत्तु इहस्तः तस्मै नमः। सेनागुप्तचोराः तेषां पालकायनमः। रुद्रो हिलीलपात कीदृशं धनैः। यद्वा
 तन्मसर्वजगदात्मकत्वात् ये यत्र यथावर्तन्ते तत्र तथा रुद्ररूपेण रुद्राय वर्तन्ते इति रुद्रस्य सा
 वीत्यमनुसंधातुं मंत्रैरेव मुच्यते सेनादिशरीरेषु रुद्रो द्वेधा वर्तते। ज्ञावरूपेण चरुपेण च तत्र च
 यज्जीवरूपं तनुस्तेनादिशदानां वाच्याः स एव शास्त्रेषु निर्धः यस्तु श्वररूपं तस्तेनादिशदैरुप
 लक्ष्यते तदनुसंधानं पापक्षयहेतुत्वेन परमपुरुषार्थ इति लक्ष्यार्थं विवक्षयामंत्रेषु नौ किकाः शराः
 प्रयुज्यन्ते इति द्रष्टव्यं। उपलक्ष्य केवाच्याः द्वारेण लक्ष्यार्थं मुग्धैरपि सहसा बोद्धव्यं। तथा शा
 खाग्निचंद्र इत्यत्र तस्मात् लक्ष्यार्थं स्वेव विविक्तायां मपि सुखावबोधहारत्वेन मुख्याश्च वाचकाः शराः
 प्रयोक्तव्याः। तृतीयं यजुः निषंगीत्तु इति। धनुषि संधातुं हस्ते धत्तौ बाणानि षंगीः शराः पृष्ठवर्त्तवा
 णाधार इष्टुः। तदुभययुक्ताय नमः। तस्कराः प्रकटचोरास्तेषां पालकायनमः। चतुर्थं वंचन इति

स्तामिन आत्मा भूत्वा तदीयं कथं विक्रयादिव्यवहारेषु यत्र कोपिय किंचित् द्रव्यापह्नोत्वं च न सर्वे द्या
 पियवहारं नृपपह्नवः पुरिवंचनं तदुभयरूपाय नमः। गुप्तचोरा द्विविधाः। दूरा दारायरात्रावज्ञाताः
 संतकपाटाद्युक्ता दनेन ये द्रव्यापह्नवः तस्ते स्तेनाः स्वकीयापह्नवभूत्वा रात्रावहनिवा अच्येराज्ञाताः सं
 तोपह्नवः तस्ते ये ते स्तायवः तेषां तायनां पालकायनमः। पंचमं माह। निचेरव इति। स्वा मिग्नदृष्ट
 वकदापह्नवः शमीयनया बुद्ध्या सावधाने। निरंतरं चरणशीलो निचेरुः। परिने आपणवाटिको
 दारापह्नवः श्याचरणशीलः परिचरः। तदुभयरूपाय नमः। मार्गं तु ईदृश्यापह्नवः रात्रावधि तु निरंत
 रमरणेषु वर्तमानाश्चोराः शरण्याः तेषां पालकायनमः। अष्टमाह। सैकाविभ्य इति सैकशब्दे वि
 ज्ञवाची तेन स्वशरीरमवतिरः रक्षतीति सैकाविनः। प्राणिनो हंतुं मिष्टतः चोरा ज्ञिघासंतः तदुभ
 यरूपाय नमः। कुषिकाः संतः स्वामिधान्यापह्नवः शो मुष्टतस्तेषां पालकायनमः। सप्तमं। अमि
 म इति। अमिमंतः खंडधारिणः चोराः येरात्रौ चरंतौ वीच्या निर्मितान् प्राणिनो बाधमानां चो
 रान् कंचरंतस्तदुभयरूपाय नमः। हत्येवापहरंतः प्रकृतास्तेषां पालकायनमः। अष्टमं। उल्ल

वरा इति। शिरोवेष्टनवातुल्लिखी। गामाजनवदुल्लिखेण शिरोवेष्टयेत्वा तन्मध्ये प्रविश्य वत्तमा
 नश्चोरो उल्लिखी। शिरोकाष्ठादिसंपादकानां वस्त्रादिकमपदुर्लभं चरतीति गिरिचरः। तदुभयरूपा
 यनमः कुंभमिदं हस्ते रूपां तु चंतीति अपहरंतीति कुलुंचाः। तेषां पानकायनमः। तवमं० इष्टुम
 द्य इति। भीषयितुं हस्ते वाराधारिण इष्टुमंतः। तथा भीषयितुं दस्ते धनुर्धारिणो धन्या विनः सतुभ
 यरूपदेहद्रुयुष्मभ्यं नम इति विशेष्यराद्वयनवाक्यं जेतुं द्विर्नमस्कारः। दशमं० आतन्यानेभ्य इति
 धनुर्वेष्टन्यामोपयंतः आतन्यानाः तद्वपभ्यो युष्मभ्यं नमः। धनुषिवा एंसं दधानाः प्रतिदधानाः
 तद्वपभ्यो युष्मभ्यं नमः। एकादशः० आयुष्म इति। न्यायिकर्षणं कुर्वंतः आयुष्मंतो वारं मुच्यंते
 विस्मृजंतः। शेषं सर्वत्र पूर्ववद्वाख्येयं। द्वादशः० अस्मद् इति। मुक्तस्य वारास्य लक्ष्यपथं तं गम
 नमसंतं तस्य कर्तारोऽस्यंतः। लक्षसमीपगतस्य वारस्य लक्ष्ये प्रवेशो वेधः। तस्य कर्तारो विधं
 तः। अथ त्रयोदशं यत्पुनरभ्यसं सप्तदशं यत्पुनः पर्यंतं तानि स्पष्टां निरूपयेत्वाह। नमो आसीनेभ्य इ
 त्यादि। इति साधनाचार्य विरचिते रुद्र भाष्ये तृतीयोऽनुवाकः॥३॥ तृतीया अनुवाक्या न्युभयतो न

८

मस्काराणि यजंष्युक्तानि तेभ्यो० न्यायिकानि चिदुभयतो नमस्काराणि यजंष्यंतुर्धेभिधीयंते। तत्र न
 म आद्याधिनीभ्य इत्यादि। आसंपंता द्वेदंशं तास्त्री मर्त्यः आद्याधिन्यः॥ विशेष्येण वेदंशं ताः वि
 विधंयः ताम्योनमः। उक्तेष्टद्वितीयं यजुः उगलाभ्य इति गणरूपाः मममातृकाद्यास्त्रियः उगलाः
 द्विषितुं ममार्थाः। दुर्गाद्या दुर्ग देवतास्तद्दत्तः ताम्योनमः। तृतीयं यजुः। गत्सभ्य इति गत् नशिलागत्साः
 विषयलपटा इत्यर्थः। तेषां पालकाः गत्सपतयस्तेभ्योनमः। चतुर्थं यजुः। व्रतेभ्य इति। तानां ज्ञातीयाणां
 संघाव्रताः तेषां पालकाः व्रतेपतयः तेभ्योनमः। पंचमं० गलेभ्य इति। देवस्यानुचराभूतविशेषगणाः
 तेषां पालकाः गणपतयस्तेभ्योनमः। षष्ठं। विरूपेभ्य इति। विरूपाः विरुतरूपाः नग्नमुद्रादयः। विस्वरूपाः
 तुरंगवक्त्रादिना नाविधरूपधारिणोभ्यः तेभ्योनमः। सप्तमं० मद्व्य इति। अणिमाद्यैश्च यो
 पेतामदांतः तद्वहिताः ह्युल्लाकास्तेभ्योनमः। अष्टमं० रथिभ्य इति। रथमारूढारथिनः। तद्वहिता अ
 रथातेभ्योनमः। नवममारभ्य सप्तदशं पर्यंतं तानि स्पष्टार्थानि यजंष्याह। नमो रथेभ्य इत्यादिपक्षि
 पुंजानां धातुकाः पुंजिष्ठाः मत्स्यघातिनो निघादास्तेभ्योनमः। दशमं० शुनां गलेषु बक्षानां पाशानां धा

रक्षाः स्वपतयः। अथ द्वितीयानुवाके जीतार्थं देवतामूर्तिप्राधान्येन स्तोत्रं प्रवृत्तः। तृतीयानुवाकश्चोत्तिष्ठ
 धामान्येन। चतुर्थानुवाको नाम ज्ञातिप्राधान्येनेति भावो दृश्यः॥ इति द्वाभाष्यचतुष्टयं युवाकः॥ ५॥ चतुर्थानु
 वाके उभयतो नमस्काराणि यज्जुषि समापितानि। अथ पंचममारभ्य नवमो तेष्ठनुवाके यु नमस्कारोपक्रमाय
 वयं तुष्ठाभ्यां येते। तत्र पंचमनुवाके प्रथमं यनुरारभ्य पंचदशयज्जुष्याह। नमो भवायेत्यादि। भवं तिस्रांति
 नोयस्मादिति भवः। रुद्रो दनहेतुभूतं दुःखं द्रावयतीति रुद्रः। स्रगोति हि नस्ति पापमिति शर्वः। पशुम
 मानजानिनः पुरुषा नृपालयतीति पशुपतिः। कालकूटधारणेन नीलवर्णो जीवेकदेशो यस्य असौ नी
 लजीवः। श्रितेः श्वेतवर्णो अथ शिष्टः कंठदेशो यस्य सोमोऽश्रितिकंठः। कपर्दी जटाजूटो यस्य सोमोऽश्रितिकपर्द
 मुंडितकेशो यस्तं केशः। पाशुपतादिवेद्येणा कपर्दी च। मया दिवेद्येणा मुंडितकेशं इदं वेद्येणा स हस्ताकुलं। स
 हस्त्वभुजावतारत्वेन शतसंख्याके धीनि भिर्मुपेतत्वं। गिरीकेलासे शेषे ते तिष्ठतीति गिरिः। विष्णुमूर्तिधारी शि
 विविष्टः। विष्णुः शिविविष्ट इति श्रुतेः। मेघरूपेणात्यंबुविर्षयिता मोक्षदुष्टमः। बाणधारकः पुमान् गरीरः। ल्यप्र
 माणात्वं द्रस्व च। अंगुल्याद्यवयवसंकोचो वा मनस्व। आकरिणो मोक्षो दहत्। गुरोः समं द्रव्यं ध्यात्वा वय

साधिको रुद्रः। सम्यक् स्तुतिभिर्विहितः संवृद्धा। जगदुत्पत्तेः पूर्वमवस्थितोऽनियः। ममाचार्यस्य प्रथमः।
 आशुषीर्ष्याः। अजिरो गमनकुशलः। शिष्टिष्यः शीघ्रगामः। श्रीभशब्दोदकप्रवाहाधी तत्रावस्थितः शोभ्यः।
 उर्जस्तिरंगः तद्व्यतिः। नृम अयस्यने धनिरहितस्थिरजले अवस्थितो अयस्यनः। स्वातस्त्रिप्रवाहस्थितः
 स्वातस्यः। द्वीपे मध्यवर्त्तमानो स्थितो द्वीप्यः। अत्रैकस्मिन्पुत्रिचतुर्थताभ्यां पदोभ्यां तमं राक्षं एथगान्ये
 तुं समुच्चयार्थे चिकारोपहितौ। इति सायनाचार्य विरचिते पंचमोनुवाकः। पंचमोनुवाके कानि चिद्व्य
 तरतो नमस्काराणि यज्जुषुक्तानि। दृष्टं थाविधान्येनान्यानि कानि विद्यज्जुषुच्यंते। तत्र विद्यमानानि
 पंचदशयज्जुष्याह। नमो ज्येष्ठायैत्यादि। विद्येभ्यो दिभिराधिको ज्येष्ठः। अल्पः कनिष्ठः। पूर्वजगदा
 दौ द्विरागमर्भूपेणोत्पन्नः पूर्वजः। अपरस्मिन् जगदवसानकाले संवृत्तं कालान्यादिरूपेणोत्पन्नः
 अपरजः। मध्यकाले देवतिर्गमादिरूपेणोत्पन्नो मध्यमः। अपगल्भोऽप्रकृष्टं द्विधा बालः। जघने गवा
 दीनोपस्था गगोवत्सादिरूपेण भवो जघन्यः। बुध्यः रक्षादीनां मूलशब्दादिरूपेणोत्पन्नो बुद्धियः।
 उभाभ्यां पुराणपापाभ्यां सह वर्तत इति सोमो मनुष्यालोकाः। अतएवाथर्वणिका आमनंति। पुण्येन

पुण्यलोकं तत्र तिपापेन पापैर्मुभाम्यां मनुष्यलोकमिति तत्र भवः सो भवः प्रतिमरो विगाहादौ हस्ते धा
 र्जमणिरक्षां धस्तमर्हतीति प्रतिमर्पः। यमलोके पापि शिक्षकरूपेण भवो याम्यः। द्विसौ मोक्षस्तमर्ह
 तीति स्मः। उर्वरा सर्वस्य दाहमिस्तामर्हतीति धान्यविशेषरूपेण भवो याम्यः। खलो धान्यविशेषेण दशस्तम
 र्हतीति मेधादिरूपेण निरव्ययः श्लोकावेदिकर्मर्वाः प्रतिपाद्यत्वेन तत्र भवः श्लोक्यः। अवसाने वेदांतः तत्र प्रतिपा
 द्यत्वेन भवोऽसायुः। धनेष्टादिरूपेण भवो वन्यः। कस्तेनालादिरूपेण भवः कश्यपः। अथ तद्विप्रवः शरः। प्र
 तिप्रवः प्रतिधुनिः। आशुः श्री घृणामिनी सेनायस्या सावास्तु रथः। श्री घृणामिनी सेनायस्या सावास्तु रथः।
 श्रीरोयुद्धे धैर्यवान्। अवसर्गं दूतवैशिणोप्रहन्ति वमर्कं युकोपेतः। वरूथारथगर्होपेतः। बिल्मं विलोपेतं
 युद्धे शिरोरक्षकं तदस्यास्तीति बिल्लीकवक्त्रारिरक्षकः सोम्यास्तीति कवची। श्रुतोर्वैदिकप्रसिद्धः।
 श्रुतावैदिकप्रसिद्धमेनामस्य सोम्योऽश्रुतमेनः। इति सायनाचार्यविरचिते रुद्रभाष्ये षष्ठोऽनुवाकः। ६॥ ष
 ठ्ठनुवाके यान्यन्यतरां तान् प्रस्काराण्यजं यजुः कानि ते भ्योऽन्यानि कानि चित्सप्तमेऽभिधीयते। तत्र वि
 धमानानि यो नु श्रयजं व्याहृ। तस्मादुं दुः भ्यादि। दुंदुमो भर्ग्यः भवः शरद्वंदुभ्यः। आहन्त्येताश्च

२०

तेऽनेनेत्याह ननं दुंदुभाघातार्थो हंडः तत्र ताडनरूपेण त्यक्तः। आह नन्यः धसुयुद्धे पलायनरहि
 तः। प्रमशः परसेनयत्तं तपरा मर्गकः दूतस्तद्वतीत ज्ञापनकुशलः प्रहितः शोभिना प्रेषितः पुरुषः।
 निवर्णी खड्गयुक्तः इष्टधमान् वाराणधारयुक्तः। नीक्षाद्विषयो यस्यासौ तीक्ष्णः। बद्धन्यायुधान्य
 स्य संतीत्यायुधी। शोभनमायुधं विश्वलरूपं यस्यासौ स्वायुधः। शोभनं धनुः पिनाकरूपं यस्यासौ सुध
 न्या। मृतिः पादसंचारमात्रयोग्यः सुदृग्मांस्तमर्हतीति सत्यः पदातिः। पंधारथाश्वादि संचारसमप्रोढो
 मार्गस्तमर्हतीति पथ्यः। सेन्यादिः कुस्मितमदतिजलमन्वेति कारोत्यप्रवाहयोग्यः कुप्रदेशस्तत्र ज
 लरूपेण भवः केशः। यस्मिन् प्रदेशे पर्वताग्नाज्जलं न्यभावेन पतति मदेशो नीपः तमर्हति जलरूपेणा
 वस्थितो नीपः। रुद्धः कर्दमप्रदेशतत्रत्यजलरूपः स्रग्धः। स्रग्धः प्रसिद्धं तत्रत्यजलरूपः सरस्यः। नदीजल
 गतजलरूपो नाद्यः। अन्यसरोवरोत्तः तत्रत्यजलरूपो वैरोत्तः। कूपस्थजलरूपः कूप्यः। अवटस्थजल
 रूपः अवटः। वषट्स्थजलरूपो वषट्स्थः। वषट्स्थजलरूपः समुद्रादिजलरूपेणावर्षः। मेघेषु स्थितो मेघः। वि
 धुतामहचरितो विधुयः। ईधं निर्मलत्वेन दीप्यमानं शरद्वं तत्र भवः ईध्रियः। आपतेन सद्वटः आ

तप्यः। वातेन सह वृषो वासः। रिष्यंति विनश्यंति भूतान्यत्रेतिरेषः प्रलयकालस्तत्र भयः शर्करापाषा
णादिमहिती वृष्टिजनतविशेषो रेषः। वस्तुधर्मेण वाग्वादिपदार्थरूपं तत्र कार्यरूपेण वस्थितो वा
स्तव्यः। गृहनिर्माणाथमिदं विवर्तितं तालकोशस्तुयः। इति सायनाचार्य विरचिते रुद्रभाष्ये सप्तमो
नुवाकः। ७१। सप्तमेनुवाके या नियः। अविज्यतां नमस्काराणि तेभ्यो न्यानि तादृशानि अष्टमे सप्त
दृशयजं ध्याह। नमः सोमाये सादि। उमया महुवर्तत इति सामः। ततरो दन्तुः खंदा वयति वि
नाशयः। तीक्ष्णदुः। आदित्यरूपेणोदयकाले त्यंतरत्तस्ताम्रः। उदयादुदय इति दत्तोक्ताः। शीमुखं ग
मयति प्रापयतीति शंगः। पश्यतो पालयिता पश्यति। विरोधिनां नाशयितुं को ध्युक्त उग्रः। दर्शनमात्रे
ण विरोधिनां भयं देतुमर्हति। अने पुरतो वधोऽस्य इत्यने वधः। एवं दूरे वधः। पुरतो दूरे वा वत्मानं विरो
धिनां भनायासने ग्रहंतीत्यर्थः। लोके विद्योयत्र विरोधिर्न हति तत्र तद्रूपेण यमग्रह इति इति हंता अतए
वैश्वरेणाहुर्न प्रत्युक्ते। मये वै ते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवसंख्यसाचिन्द्रितिसंहरकाले इति श्ये
न सर्वं बाहं तादृशीयान् हरितवर्णा निकेशसदृशानि पणानि नयेषां ते हरिकेशास्तथाविधाने कवक्षाः

२९

७०१०

कल्पतरुप्रभृतयस्तदुपोयं रुद्र इत्यर्थः। तारः प्रणवप्रतिपाद्यः। शीमुखं भावयति उत्पादयतीति शंगः। मयः
सुखं भावयतीति प्रयोगः। एकविंशत्यसुखं परं मोक्षसुखं मितितया धिर्वेकः। पित्रादि रूपेण भ्रातृलोके
कमुदं करोतीति शंकरः। आचार्य शास्त्ररूपेण मया माससुरवे करोतीति मयस्करः। साक्षात्सुखकारि स
प्रताभो पदार्थास्तुक्तं। एतन्मुखेन कारयितुं पूर्वाभ्यां पदार्थाभ्यामिति विवेकः। शिवः कल्याणरूपः स्वयं नि
कृत्स्नयः। अति शयेन शिवः शयुतरः स्वभक्तानपि निष्कलमष्टान् करोतीत्यर्थः। तीर्थ
प्रयोगो मन्त्रिहितस्तीर्थः। कृते नदीतीरे प्रतिष्ठापिते स्तूपे लिंगरूपेणावतिष्ठते इति कल्पः। पारसं सार
स सुद्रम्यपतीरे तीर्थतीति पार्थः। मुमुक्षुभिर्धैर्येनो वतिष्ठतीत्यर्थः। प्ररुष्टेन मंत्रं जपेनादिना तारूपे
णापात तारणहेतुः प्रतरणा तत्त्वज्ञानरूपेण कर्त्तुं संसारोत्तारणं हेतुत्तरणः। संभवयदिसंसारोत्तरण
हेतौ तत्त्वज्ञानेन दुपेक्ष्य कामकामिनुष्ठानेन संसारे पुनरागमनमोत्तारः। तमर्हतीत्यातार्थः। कामफलप्रद इ
त्यर्थः। अलं संपूर्णं यथा भवति तथा कर्मफलमन्तीत्यलं दोषः। तथोरन्यः पिप्लंसादृतीति श्रुतेः।
तस्य प्रेरकत्वेन तत्संबंधित्वान्न दत्ताद्यः। शष्यबालतलंगांगीतीरादृष्ट्यन्तं कुशांकुरादितदहतीति श्रुत्यः
क्षुपणसिधुजासखायासमानं दृष्टं परिषदजाते। तत्तारन्यः पिप्लंसादृत्य नशनेनोत्तमिना कर्त्तुं ॥ ११ ॥

मंत्रा उच्यंते। तत्र प्रथममयमाह। द्वापयति कुं। स्मितांगति प्रापयतीति द्वापिः। पापिनो नरके ल्ले
 रायतीत्यर्थः। अंधो न तस्य पतिः पालकः। भक्तानामनं पालयतीत्यर्थः। दुरिद्वत् अकिंचनः स्वयं विरक्त इत्य
 र्थः। कंठे नीलोन्यत्र लोहित इति नीललोहितः। एतेः शब्दैः संबोध्यमान हेतु इदमस्मदीयानोपपत्तौ
 जयौग्रादीनां एवामस्मदीयानां परं नो गोमहिषादीनां च समूहमात्रेः भाषीत्यर्थः। एवामुक्तानां सर्वेषां म
 ध्ये किंचन एकमपि वृत्तं मार्गः प्रागुक्तं। मा विनश्यदित्यर्थः। मीमा। आममत् सर्वरूपा भूत। द्वितीया माह
 पाते इत्यादि। हेतु इति त्वदीया श्रोतान्तरं यो विद्यते तथा अन्यतो स्मान् जीवसे जीवयितुं म उच्य सुखय।
 कथं तस्मात् शिवत्वमिति तदुच्यते यस्मादेवं विन्याह भेषजीमर्षेष्टः। सु रोग दारिद्र्यादे रौषधवद्विनाश
 हेतुः। तस्माच्छिवा किंच यत्पुरुष इत्येतादात्म्यप्राप्तेये भेषजी औषधरूपा। तान् प्रदानेन जन्ममरणानि
 दुःखं निवारयति तस्मादप्येषा शिवा। ॥ ३॥ तृतीया माह इमामिमादि। यथा येन प्रकारेण नोस्मदीय
 द्विपदे पुत्रो वादिरूपाय मनुष्याय च तुष्यदे गोमहिषादिरूपायं शिवे शमसत् सुखस्यात्। किंच अस्मिन्
 मात्रे सर्वे प्राणिजातं पुष्टं सुखपूर्णं अनानुरं उपद्रवद्वितं च यथा भवेत्तथा वयं रुद्राय तु दार्थ इमां

१३

तिं प्रजाधानादि विषयो बुद्धिं प्रभारमहे। प्रकर्षेण पोषयासुः। कीदृशाय रुद्राय तं वसे बलपुत्राय। अ
 स्मदपेक्षितं कर्तुं समर्था येत्यर्थः। कपेहिने जटाबंधयुक्ताय तापस्येष्टायेत्यर्थः। स यद्दीराय ह्य
 यमाणा प्रतिपुष्टिपुरुषाय पापविनाशहेतवे इत्यर्थः। ॥ ३॥ चतुर्थी माह। मजान इत्यादि। हेतुद्वे नोस्मा
 न्म उद्रहलोके सुखय। उत अपि च नोस्माकं परलोके पिमयः सुखे कृधिकुरु स यद्दीराय द्यापितास्म
 दीयपापायते तुभ्यं नमसानमस्कारेण विधेम परिचरेम। पिता पालकः सर्वप्राणिनां पितापतिः शीघ्रं सु
 खं च योश्च दुःखं च कृभावं च यदायजेय किंचित्पादितवान् तत्सर्वं यं हेतुद्रन वपणीतो प्रणयेस्ते
 हानि शयं सति अश्याम प्राप्नुयाम। ॥ ४॥ पंचमी माह। मान इत्यादि। हेतुद्रनोस्मदीयं महांतं पुरुषं स्य
 विरंमारीरिषः। मां हिंसी। उत अपि च नोस्मदीयमर्भं कं बालं मारीरिषः। किंच नोस्मदीयं उत सेव
 नसमर्थं मारीरिषः। उत अपि च नोस्मदीयमुद्धितं गर्भस्थं पुरुषं मारीरिषः। नोस्मदीयं पितरं मावधीः
 उत अपि च मातरं मावधीः। नोस्मदीयाः प्रियास्तनुवः शरीराणि मारीरिषः। ॥ ५॥ षष्ठी माह। मान स्तो क
 त्यादि। हेतुद्रनोस्मदीयेतो वै अपत्यमात्रे तनये विशेषतः पुत्रं मारीरिषः मां हिंसीः निःपीडा न कुरु। नो

स्मदीये आयुषि मारीरिषः। नो स्मदीयेषु गोषु मारीरिषः। नो स्मदीयेषु च श्रेषु। भामितः कुटुम्बः स नो स्म
 दीयान्दीरान् भूत्यान्वाधीः। ययं हविर्भूतो हविर्युक्ताः ते तुभ्यं नमस्तानमस्कारे। विधेम परिचरेम॥
 सप्तमी माह। आरादित्यादि। गोघ्नो गोघ्नस्य पुरुषो पुत्रपोत्रादिपुरुषघ्नस्य सयद्वाराय कपितभयस्य
 ते तवोग्रं स्वरूपं आरादत्तुं दुरेतिष्ठतु। यत्तु सुखं तदीय सुखकरं तदस्मि अस्माकमस्तु। घोरान्या शिवाये
 ति। यच्छरीरद्वयसुक्तं तयोर्मध्ये घोरं शरीरं दूरं गच्छतु शिघ्रं शरीरमवागच्छति यर्थः। किंच नो स्मान्तरस्य सर्व
 तः पालय। किंच देवदेव अधिब्रूहि। अधिर्केवद। अपिच द्विवहः द्वयोर्लोकयोर्वर्द्धयित्वा त्वं शर्मयस्सु
 खं देहि॥७॥ अष्टमी माह। सुदीत्यादि। हेमदीयं वचोऽरुं सुदी। कीदृशः। गर्त्तमदं गर्त्तमदृशे हृदयं पुं
 रीके सर्वं शिष्टं न। ईश्वरः सर्वभूतानामित्यादि स्मरते। युवानं नित्यतरुणं। उग्रहं सुमं प्रलयकाले स
 र्वं जगत्संहर्तुं मुग्धरूपधारिणं तव दृष्टांतः। भीमं मुग्धं न भयं करं सिंहं भवयथाग। जादिविदारणयो
 र्विजगत्संहर्तुं मुग्धरूपधारिणं तव दृष्टांतः। भीमं मुग्धं न भयं करं सिंहं भवयथाग। जादिविदारणयो
 र्विजगत्संहर्तुं मुग्धरूपधारिणं तव दृष्टांतः। भीमं मुग्धं न भयं करं सिंहं भवयथाग। जादिविदारणयो
 र्विजगत्संहर्तुं मुग्धरूपधारिणं तव दृष्टांतः। भीमं मुग्धं न भयं करं सिंहं भवयथाग। जादिविदारणयो

९४

त्यादि। हन्यते अनयेति हेतिः। आयुधं रुद्रस्य हेति नो स्मान् परिहरणु। परितो वर्जितान् करोतु। कदाचि
 दपि माहं लिख्यर्थः। त्वेष्वप्यक्रोधो ज्वलितस्या अपायोः। अथ पापं प्रतिगच्छतो रुद्रस्य आदुर्म निरुद्धं
 नुमहं बुद्धिः। मायुस्मान् परिहरणु। स्थिराविरोधि विनाशययादुर्म निरस्ति नो मघवन्नाह विलं कणा
 ननु युक्तं भोयतमानेभ्यः सकाशादवतनुषु। अवतता मपनीतां कुरु हेमीदुः कामा भिवर्षक नो कामास्म
 तु वाय तनयाय तदीय पुत्राय च मृदय सुखं देहि॥८॥ दशमी माह। मीदुष्टं मेयादि। हे मीदुष्टम। अति
 शयेन सेचक। कामा भिवर्षक। हे शिव तम। अति शयेन शांतस्वरूपो नो स्मो न प्रति शिवः शांतः सुमनाः सोम
 नस्येन स्तेहनं युक्तं भव। आयुधं। विश्रुतादि कं परमे अत्युन्नते रश्मि वराभ्यां देव परिनिधाय यथास्मा
 भिर्न दृश्यते तथा वस्याप्यहं निवसानो व्याघ्रयर्ममा चं परिदधान आचर अस्मदाभिमुख्येनाक्रगण आ
 गच्छन्ति पिपिनाकं विभ्रतं भूषणार्थं धनुर्मंत्रिं हस्ते धारयन् ज्यावाणादिकं परियज्या गृहे। आगच्छन्ति
 का दशमी माह। विकिरितादि। कीर्यते भक्तानां सन्निधौ ब्रूयात्प्रसिध्यते इति किरयो धनानि तानि ददातीति
 किरिदः। विशेषेण किरिदः विकिरिदः। विलोहितो लोहस्य रहितः। श्वेत इत्यर्थः। अतएव मोचिकाः पंचा

धरध्यानं स्मरन्ति। ध्येयो मुक्ता परागा मतर सकलित द्विप्रभरति। यदा विशेषेण लोहितो लोहितः। अत
 एवाष्टा सूरध्याने स्मरन्ति। कोचना मोध्ययः पद्मासनस्थ इति भगवान् ध्येयं संपन्नः। भगवांश्च सूरध्या
 वा निवेद्यते। ऐश्वर्यं स्वसममम्य धर्मस्य शशः श्रियः। ज्ञानवेराग्ययोश्चैव सदा भगवती रराति॥१॥
 प्रकारांतरा स्मरन्ते। उत्पत्तिं च विनाशं च भूतानाम गतिं गतिं वेत्ति विद्याम विद्यां च सवाच्यो भगवानिति॥
 रति यथा क्व विशेषणा विशिष्टं द्रुते तुभ्यं नमोस्तु। तेन वसहस्रं सहस्रसंख्या काहेतयोपान्याधुधा निसं
 तिताः सर्वा अस्मद न्यं विरोधि न निवपंतु विनाशयंतु॥१॥ द्वादशी माहः। सहस्राणि सहस्रसंख्या काः। विद्यते धनुः खड्ग निम्न
 द्रुतवबा कुर्वीह सद्यो हेतयः सहस्रधा सहस्र प्रकाराः सहस्राणि सहस्रसंख्या काः। विद्यते धनुः खड्ग निम्न
 ल मित्येवं ज्ञातिभेदेन सहस्र प्रकारं त्वेकं कस्यां जाते बहवः सहस्रसंख्या काः। हे भगवः यद्गुणोपेतत्वं
 ईशानः समर्थः मनुता सो देतीनी मुखानि शल्या निपराची नारुधि अस्मत्तः परा सुखा नि कुत॥ इति
 सायनाचार्यविरचिते सद्भाष्ये दशमोऽध्यायः॥१॥ दशमेऽध्यायके कृत्वाः केचित्ते वा उक्ताः अथैकाद
 शशिशानियज्ञं चोच्यते। तत्रादौ दशसंख्या कारुच्यता मुप्रथमा माहः। सहस्राणि स्यादि। हस्यामधि

मथ

भस्मेरुपरियेह दाः सहस्रशः सहस्र प्रकाराः सहस्राणि सहस्रसंख्याः सन्ति। सहस्रश इति जात्युक्तिः वि
 नायक प्रपञ्चोत्पत्तिर्यो दयो ज्ञातिभेदाः। ते सर्वे पिरुद्वि शेषास्तथाप्येकस्यां जाते बकुमिः सहस्रैः सं
 ख्याता मूर्ति विशेषास्तेषां सर्वे आध्यात्मि धर्मं विमहस्यो जनेन अस्मत्तः सहस्रयोजनं यवदिह ते देशे
 अवतन्मसि। अवतत ज्याकानि स्थापयिष्यामः॥१॥ द्वितीया माहः। अस्मिन्निर्वादिः अस्मिन् दृश्य
 माने मह्यं विमहासमुद्रं सहस्रशोऽहेतु रिसि। धिस्त्रियवर्त्तमाना भवारुद्र मूर्ति यो वाः संति ते बां
 सहस्रयोजनं श्लाघुत्तराहं द्वितीयादियुनवमं तास्तु तदुत्पत्तिं गद्योतनायैव दशम्यामचिपुनः
 पठंति॥२॥ तृतीया माहः। नीलनीवा इत्यादि। नीवाया मेकस्मिन् प्रदेशे नीलवर्णा नीलनीवाः।
 प्रदेशांतरेष्वेव वर्णाः शितिकंठाः। तादृशाः सर्वास्तु सप्त विंशति विशेषाः। अधः समाचराः। हस्ते ध
 स्ता त्वा तालिषु संचरतः संति। तेषां मित्यादि पूर्ववत्॥३॥ चतुर्थी माहः। नीलनीवाः शितिकंठा दिव
 मित्यादि। दिवमुपजिताः स्वर्गवर्त्तमानाः॥४॥ पंचमी माहः। यदित्यादि। यथा लोकेष्ववस्थिता रु
 द्रास्तथा दक्षेष्वावस्थिता स्तेषु केचित्सांस्विजरासंस्थिता वैष्णवतृणं तेषां त्रिंशद्वर्णा नीलनी

वा। केचिद्वा हेतुनीलवर्णाः पेताः अपरेषु न विलोहिताः। विशेषणरक्तवर्णाः। इन्द्राय मंतिने
 धामित्यादि पूर्ववत्॥ ५॥ षष्ठीमाह॥ ये भूतानां मित्यादि॥ भूतशब्देनातर्हितं शरीरः संतो मनुष्या
 पदवका रिलेगगा विशेषा उच्यंते तेषामधिपतयो येरुद्रास्तेषु केचिद्द्विशिखामो मुंडितमूर्द्धनः। अपरे क
 पर्दिनो जटाबंधो पेतास्ते धामित्यादि। सप्तमीमाह॥ ये अन्तेष्वित्यादि। येरुद्राः अन्तेषु भुज्यमाने घुग्
 ढलेनावस्थिताः संतो जनान् विविध्यांति विशेषेणाधातुवैषम्यादिना बाधंते। यथा पात्रेषु पातयेयुः क्षीरो
 दकादि घुग् ढलेनावस्थिताः पितृं तो जनान् विविध्यांति तेषां मित्यादि॥ ७॥ अष्टमीमाह॥ येषां मित्या
 दि। येरुद्राः पथिरक्षयो न केवलं वैदिकमार्गणां किंतु सर्वेषां पथां ते चरुं सृकाः। ऐलददाः। इउमंतस्य
 समदहं उ एउ मेव ऐलं तद्विभती लेल भूतः ऐल भूत एव ऐल ददाः। अन्तप्रदानेन पालको इत्यर्थः
 ते च ययुधः योत्य मिश्री भवति विरोधं करोतीति ययुधः। शत्रुभिः सह उध्यतीति ययुधः। अक्षदनि
 ष्टनिवारका इत्यर्थः। तेषां मित्यादि॥ ८॥ नवमीमाह॥ ये तीर्था नीत्यादि। येरुद्राः तीर्थानि काशी प्रयागादी
 निरक्षितं प्रचरंति। कीदृशरुद्रास्ते सृका वंतः। सृकाः कुरिकाः हस्ते धार्यमाणः तीक्ष्णाग्नाः आयुधवि

१६

शेषास्तद्युक्ताः केचित् अपरे तु निषंगिणाः खड्गयुक्ताः तेषां मित्यादि॥ ९॥ दशमीमाह॥ य एता वंत इत्यादि
 येरुद्रा एता वंतश्च सहस्राणि महमश इत्याद्यन्वि यवित्त उक्तास्ता वंतेऽपि भूयो सश्च तेषां अधिका अन्ये
 बहवोऽपि दिशो वितस्थिरे। सर्वा दिशः प्रविश्य स्थिताः तेषां मित्यादि॥ १०॥ इत्येदं शत्रुच उक्ताः॥ अथ त्री
 णि यद्वंष्ट्युच्यंते। नमो रुद्रे भ्य इति। येरुद्राः पृथिव्यां वंतं ते तेऽपि रुद्र विशेषेण युयुधं रुद्र विशेषेणा मन्त्रमि
 षयो बाणाः। अपथ्यान् भक्षणं प्रवर्त्य वा अन्तर्ध्वं चोर्ध्वं कारयित्वा वाये हिंसेति तान् प्रति हिंसकानां रुद्राणां
 अन्तमेवेषु वः। तेभ्यः पृथिवी स्थितेभ्योऽन्तर्वाणकेभ्यश्च रुद्रेभ्यो नमः। तथा येरुद्रा अंतर्गते वृत्ते
 ते तेषां पिमध्वे ये बां वात इत्युच्यंते। तीव्रगा वायु नारागानु स्याद्यदि मंति तेभ्योऽंतर्गते वृत्तेभ्यो वा ते सुभ्यो
 रुद्रेभ्यो नमोस्तु। तथा येरुद्रा दयो वंतं तेऽस्तेऽपि युयुधं रुद्र विशेषेणा वयं मेवेषु वः अंतर्गते वृत्तेना वयं
 प्राणि नो हिंसेति तेभ्योऽपि विस्थितेभ्यो वयं युयुधं रुद्रेभ्यो नमोस्तु। कीदृशानमस्कार इति स एव विविच्यते।
 दशप्राचीः श्रीः इति श्रुत्वा वलं नां जलिकरणे दशगुल यः प्रागग्ना भवति। एवं दशप्रागा दधौ ते युयो ज्ये। इ
 दशैरं जलिविशेषे स्तभ्यो रुद्रेभ्यो नमोस्तु। तेरुद्रा नो स्मान्म उयंतु सु स्वयं तु ते वयं नमस्कृत रुद्राः संतो

यं वैरिणं तूष्णीमवस्थितमपि द्विषः यश्चैरी नोस्मान् तूष्णीमवस्थितानपि द्वेष्टितमुभयविधं वैरिणं हे
रुद्राः तेषु भाकं जंभे विहारितास्य दधामि स्थापयामि । अत्र ब्राह्मणं । रुद्रो वा एष इत्याद्यनुवाकः । अत्र विनि
योगसंग्रहः । प्रश्ने तु पंचमप्रोक्तः शतरुद्रियहोमकः । सभापतिः भ्यइत्यंत एको लक्षं संत्रः प्रकीर्तितः ॥ १ ॥
अवार्यपचत्यतस्तन्मसीत्यंत उत्तरः । तमोरुद्रेभ्य इत्येष एषिव्यादिविभेदतः । त्रेधा भिन्नस्ततो होमेष
संत्रा इह कीर्तिता इति ॥ ॥ इति सायनाचार्यविरचितेरुद्रभाष्ये एकादशोऽनुवाकः समाप्तः ॥ संख्या ३६३

